

slancev proti 41 liberalcem. Od teh 41 jih je 19 voljenih od meščanov in tržanov, 12 od graščakov, 6 od kupčijskih zbornic, 3 od kmetov, 1 ima pa virilen glas kot vodja graških visokih šol. Da liberalci pri novih volitvah ne bodo več 41 poslancev skupaj spravili, je več kot gotovo. Po mestih in na kmetih nemško-narodna stranka snopje krađe; sigurno ostanejo jim le sedeži kupčijskih zbornic in morda tudi graščaki, drugodi je vse na tehtnici ali vagi. Koliko bodo spravili krščanski socialisti (antisemiti), in ali bodo katoličani kaj novih sedežev priborili, se danes še nič ne more uganiti.

Mi Slovenci bomo tiste volili, katere nam bo priporočilo »Slovensko društvo«, ker dobro vemo, da nam skušeni rodoljubi, ki to društvo vodijo, ne bodo ponujali slabega moža za poslanca. Mi hočemo poštene in modre, krščanske može za poslance, ki ob enem branijo naše gospodarske koristi in naše narodne slovenske pravice. Graška »Tagespošta« nekaj kvasi, da smo mi Slovenci s svojimi poslanci nezadovoljni, ker so izstopili iz deželne zbornice. To so pa neumne in prazne čenče: če slovenski poslanci v zboru nič ne veljajo, in jim liberalci vsako prošnjo odbijejo, potem je res bolje, da doma ostanejo. Saj bo liberalna glorijska minola; bomo videli, kako se bodo nacionalci in protijudovci obnašali proti Slovincem, saj lahko počakamo! Naši poslanci bodo že sami presodili, kedaj jim bo kazalo, v deželni zbor nazaj stopiti.

Do slovenskih rodoljubov pa se obračamo z nujno prošnjo, naj se pravočasno lotijo volilnega dela ter naj obdelajo politično polje, da nam kaj sadu obrodi. Posebno je to potrebno po mestih in trgih, kjer bi se pri neumornem delu vendar utegnil pridobiti morda eden sedež za Slovence. Več ko jih bo, več bo glas naših poslancev izdal.

Poziv!

Že pred par leti se je bila sprožila misel, naj bi se velezaslužnemu pisatelju slovenskemu, gosp. Davorinu Trstenjaku, vzdala v dokaz iskrene hvaležnosti na rojstni biši v Kraljevcih pri Sv. Jurju ob Ščavnici spominska plošča. Ker pa se je — ne vemo zakaj — odlašala slavnost od leta do leta, poprijel se je s hvalevredno odločnostjo in požrtovalnim navdušenjem bližnji mu rojak gospod dr. Jurtela, odvetnik v Šmarjah, letos znova te ideje ter sklical v to svrhu na dan 2. avgusta t. l. k Sv. Jurju ob Ščavnici posvetovalni shod, katerega so se vkljub slabemu vremenu blagovolili udeležiti zastopniki častite duhovščine in posvetevalnega razumnštva iz bližnjih okrajev. Po daljšem posvetovanju se je sprejel enoglasno predlog gospoda dr. Jurtela, vzdati vendar, enkrat in sicer dne 6. septembra Davorinu Trstenjaku skromni spominek. V to se je sestavil takoj poseben odbor: načelnikom je bil voljen gospod dr. Jurtela, namestnikom in ob enem denarničarjem č. gosp. J. Kunce, tajnikom stud. jur. gospod Matevž Senčar pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Vsi navzoči so obljubili zastaviti vse svoje moči, da se slavnost vrši dostojno nepozabnega nam Davorina. Plošča od sivega marmorja s primernim napisom se je že naročila. V pokritje stroškov je sklenil posvetovalni shod apelovati na blagodušnost hvaležnega naroda, za katerega si je pridobil pokojnik v teku svojega vstrajnega in plodonosnega delovanja nevenljivih zaslug. Odbor se torej obrača tem potom z iskreno prošnjo do vseh rodoljubov, naj blagovolijo nabirati in pošiljati prispevke č. gospodu I. Kunce-tu, župniku pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Ker vsopred slavnosti v kratkem objavimo, bodi za zdaj le omenjeno, da je prevzel skrb za petje gospod I. Strelec, nadučitelj pri Sv. Andražu v Slovenskih goricah.

Mogoča vprašanja in želje naj se blagovolijo naznanjati gospodu tajniku.

Odvetnik dr. Jurtela, načelnik; župnik Ivan Kunce, namestnik in denarničar; jurist Matevž Senčar, tajnik.

Cerkvene zadeve.

Z birmovanja v marenberški dekaniji.

(Konec.)

Drugi dan, v petetek so mil. knezoškof počivali od težavnih potov. Zvečer so pa na Remšniku zopet krese žgali, in sicer velikanske. Ravno tako se mi je dozdevalo, kakor da bi gledal velikansko razsvetljeno graščino. In takih velikanskih ognjev so ta večer na kakih 15 krajih žgali. Z možnarji pa so pokali, da je kar odmevalo. Zvonovi pa so milo pevali, ter naznanjali slovesnost prihodnjega dneva. Koncem pa so še štirje gospodje pred farovžem škofu na čast zapeli nekaj lepih slovenskih pesmij.

V soboto, dne 4. julija, bilo je izpraševanje odraslih in sv. birma. V nedeljo, dne 5. julija, bila je sv. birma v Breznem, kjer so sedanji župnik, g. Martin Stolz, veliki oltar dali popolnoma prenoviti. Knezoškof so ob tej priliki oltar blagoslovili. Popoldne pa so se mil. nadpastir napotili na zadnjo postajo birmovanja v marenberški dekaniji, namreč v Št. Ožbald, kjer so jih z enako častjo in slovesnostjo, kakor pri drugih župnijah, vsprejeli. Kar po vsprejemu je bilo izpraševanje otrok v cerkvi, pri katerem so otroci pokazali, da so v krščanskem nauku prav dobro podučeni. Tukaj imajo prelepo navado, da bližnji farani vsaki večer v cerkvi s svojim g. župnikom opravljajo večerno molitev. Ta večer pa se je še posebno veliko ljudij udeležilo večerne pobožnosti. Prišli so tudi knezoškof, ter tako z ljudmi opravili svoje večerne molitve in pa sv. rožni venec molili.

Ko so se drugi dan knezoškof k najsvetejši daritvi pripravljali, je ljudstvo po cerkvi glasno molilo 3 božje čednosti. Ravno tako so ljudje glasno v cerkvi molili pri sv. evangeliju, darovanju, povzdigovanju in pri sv. obhajilu. Po sv. maši pa je veliko pobožnih prejelo presv. Rešnje Telo. Pri izpraševanju odraslih pa se je pokazalo, da so tudi ti v krščanskih resnicah dobro podučeni. V tej fari je upeljanih tudi več bratovščin, med temi tudi toliko hvalevredni III. red. Vse to je knezoškofa močno veselilo. Zato so pridno krščanske farane pohvalili, pa tudi g. župniku so izrekli srčno hvalo.

Tukaj se je zbralo okoli preljubljenega svojega nadpastirja do 18 duhovnikov iz marenberške in sosednjih dekanij. Celo novocerkovska po č. g. Žičkarju in jareninska po č. g. kaplanu Meznariču, bili sta zastopani. Vč. g. dekan marenberški so se milostljivemu knezoškofu pristrčno zahvalili za njihovo trudopolno delovanje v dekaniji, ter jih prosili, da bi čez 6 let zopet v krepkem zdravju obiskali dekanijo, in zakramentu sv. birme milostljivo delili. Na to so pa tudi knezoškof svojo hvalo izrekli vč. g. dekanu, kakor tudi vsem drugim dušnim pastirjem in vsemu vernemu ljudstvu v tej dekaniji.

Prijazno so se še mil. knezoškof z nami duhovniki pogovarjali do 4. ure popoldne, potem pa so zasedli svojo lastno kočijo, katera jim je do tod nasproti prišla, in so se pa državni cesti skoz Selnico in Kamnico domov odpeljali, spremljani od večih duhovnikov. Zvonovi so milo peli, možnarji pokali, ljudstvo pa in duhovniki smo srčne želje k Vsegamogočnemu pošiljali: »Bog ohrani še mnogo, mnogo let za vse dobro gorečega višjega pastirja in pripelji jih čez 6 let zopet zdravih in krepkih v našo dekanijo.«

A. A.